A°. 1843. No. 77.

MAANDAG, 25 SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 22 September 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. A. MAC INTOSH, voor de Slavin *Johanna*; hem in eigendom toebehoorende.
2. A. WARNSINCK, voor de Slavin *Cristianna* en hare dochter *Adolphina*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen opgeroepen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben om, aangaande het *eerste* verzoek, binnen den bij anticipatie bepaalden termijn van *acht* dagen, en betreffende het *tweede* binnen *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 23 September 1843.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1. Aan de Slaven *Maria* en *Sophia*, toebehoord hebbende aan H. J. VELDWIJK.
2. Aan den Slaaf *Frans*, toebehoord hebbende aan F. van H. E. MULLER.
3. Aan den Slaaf *Augustinus*, toebehoord hebbende aan L. van A. DE REGO.
4. Aan den Slaaf *Charles*, gestaan hebbende onder Straatvoogdij van C. L. G. VAN AMSON, en afkomstig van de Weduwe KAPS; — en dat de gemelde genamumitteerden voortaan zullen heeten:

1. MARIA PETRONELLA BUIKSLOOT.
   CAROLINA SOPHIA BUIKSLOOT.
2. FRANS BRUNEN.
3. AUGUSTINUS JOSEPHUS BRUTA.
4. CAROLUS BREUKELEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

(25845) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen tot de zaken van het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen, fungerende CURATORS, bij publieke inschrijving verkoopen:

12 vaten SUIKER,

van de Plantaadje *Boxel*, voor het ½ aandeel; aankomende PATRICK HAYNES nom. ux.; — benevens

6 balen heele
4 baal gebroke } **KOFFIJ,**
2 balen zwarte

van de Plantaadje *Leliendaal*; aankomende den Boedel ISAAC LEACH.

De inschrijvings - billetten zullen ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen, tot *HEDEN*, des voormiddags ten *tien* uren. — Zullende de Suiker na de toewijzing voor rekening en risico van den Kooper of de Koopers van Plantaadje moeten worden afgehaald, en voor ieder ledige Zak der Koffij ƒ 1-00 worden vergoed.

Paramaribo, den 25 September 1843.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

(25878) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 29sten September, 1843, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Antje, Pattentie, Selly, Clasina, Bossie* en *Frederik*; aankomende MARTHA NAARSTIG.

Paramaribo, den 23 September 1843.
T. M. SCHOTBORGH.

(26440) VERKOOP BIJ EXECUTIE, ten overstaan van den Adjunct Griffier bij het Geregtshof te *Suriname*:

Van een *CHIFFONIERE*, van Eikenhout, een *KLEEDEREN KASTJE* van Maghonijhout, een *SAIDEBOARD* of *GLAZEN TAFEL* en andere *MEUBELAIRE GOEDEREN*, aankomende LION ABRAHAM LIONARONS.

Deze Executive verkooping zal plaats vinden op Woensdag den 27sten September 1843, des voormiddags ten *negen* uren, voor het locaal van het Geregtshof voornoemd.

Het Proces - verbaal van arrest of in beslagneming ligt ter *visie*, ter Griffie van het Geregtshof voormeld.

Paramaribo, den 25 September 1843.

De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken,
ABM. MOs. FERNANDES.

(26424) De ondergeteekende biedt bij inschrijving aan den meestbiedende te HUUR aan: de *SLAVENMAGT* der Plantaadje *Boomakker*, bestaande uit 19 Hoofden, thans werkende op de Plantaadje *Montrésor*.

De voorwaarde der Verhuring liggen ten zijnen Kantore ter *visie*, alwaar de billetten van inschrijving zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 10den October aanstaande.

Paramaribo, den 21 September 1843.
H. G. ROUX qq.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 22 September 1843.

Een derde gedeelte in het HUIS en ERF, aan de Steenbakkersgracht, La. E. No. 77. — *ƒ 410. — Jacques de Randamie.*

Een derde gedeelte in het HUIS en ERF, aan de Hoogestraat, La E. No. 315. — *ƒ 450. Dezelfde.* — Beide aandeelen aankomende *H. KASPER.*

De Opstallen en Steenen Voeten, staande op het Vererfpacht Erf, aan de Heerenstraat, La. A. No. 81; aankomende *AMALIA van SAELTZER.* — *ƒ 775. — J. C. Doornbos.*

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. A. Bates, van Boston, hebbende 34 dagen reis.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 8sten Augustus ll., het Schip de Stad Zwolle, Kapt. R. P. Dik, van hier.

BEURSBERIGT VAN AMSTERDAM.

Den 8 Augustus.

Koffij: In de gesteldheid der markt is weinig of geene verandering te bespeuren, niettegenstaande den maatregel door de N. H. M. bekend gemaakt, om bij de aanstaande najaarsveilingen de ord. soorten niet onder 20 c. los te laten; in de laatste acht dagen was de handel, zoowel in Java als in W. I. soorten, zeer onbeduidend.

Katoen: Behalve het in veiling verkochte zijn ons volstrekt geene omzettingen bekend geworden. De markt is stationnair; het ontbreekt zoowel aan koopers als verkoopers.

Ruwe Suiker: De in de vorige week gehouden veilingen van 535 vaten Surinaamsch en Nickerie zijn ƒ ¼ a 1 onder taxatie afgeloopen, waardoor ook verschillende partijen uit de hand ƒ ½ lager werden afgedaan. Over het algemeen blijft het artikel in eene gedrukte stemming. Voor Java en Havana zijn de prijzen die daarvoor gevraagd worden, niet te bedingen.

Nieuwstijdingen.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 11 Augustus 1843.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 8 Augustus.

De Fransche post van heden berigt ons eene belangrijke tijding. Espartero heeft, Spanje verlaten en zich te Cadix ingescheept. Dit vertrek maakt een einde aan den burgerkrijg in het schiereiland, en in dit opzigt is de tijding daarvan verblijdend. Te bejammeren is het, ook in het belang van Espartero's roem, dat hij niet vroeger tot dit besluit is gekomen, en dat de laatste oogenblikken, door hem op Spaanschen bodem doorgebragt, besteed zijn geworden, aan de barbaarsche vernieling van Andalusiens schoone hoofdplaats.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 29 Julij.

Gisteren avond heeft Lord John Russel de gelegenheid, dat het Lagerhuis in comité over de begrooting zou gaan, te baat genomen, om zijne meening nopens den tegenwoordigen toestand der natie te kennen te geven. Hij deed daarbij geenen bepaalden voorslag tegen het ministerie, maar stelde in het licht, dat dit nu buiten staat was eenigen maatregel van gewigt door te voeren. Hij gispte dat het bestuur nopens de gebeurtenissen in Scinde nog geene stukken had overgelegd; beklaagde het, dat de betrekkingen in Indie en met China nog niet bepaaldelijk geregeld waren; en kwam daarna tot den handelstoestand dezes lands. Hij vond dien niet gunstig, hetgeen hij beweer door de vermindering van onze uitvoeren naar twee groote markten: die van Brazilie en de Vereenigde Staten. Naar die markten was omstreeks 3,867,000 p. st. minder uitgevoerd. Het hooger graanregt was uit Amerika met een hoog tarief betaald; en het hooge regt op de suiker mede door een hoog regt uit Brazilie. Er was nu eene zitting van zes maanden verspild in loutere beraadslagingen; en bij meest vragen, wat er in dien tijd tot herstel gedaan was

van onze fabrijken, die gewigtige bron van bloei en welvaart. De regering had zich eerst zoo gedragen, dat de landbouwers er het besluit uit moesten trekken, dat zij het beschermend regt wilde handhaven. Toen zeide men hun, dat zij dwaalden, en er werden eenige maatregelen van vrijen handel genomen, tengevolge van het gelijk blijven van de tegenpartij en het ongelijk blijven van vele ministerielen. Lord J. Russell meende, dat er in de Ver. Staten eene geneigdheid tot het verlagen van hun tarief bestond, onder voorwaarde, dat hun koren vrij wierd toegelaten. Doch het ministerie wilde niet van de schaal van regten afstappen, die het Amerikaansche koren met de daad uitsluit. Wat nu de geldmiddelen aangaat, het vorige bewind had ten doel, de inkomsten te vermeerderen, niet door directe belasting, maar door eene vermindering van handel en vertier, die het voorzag uit eene vermindering van regten. Het tegenwoordig bewind heeft dat ontwerp in de meeste opzigten verworpen, maar een inkomend regt van 600,000 p. st. 's jaars op het hout opgegeven. Er is een groot daling in de opbrengst van de tolregten geweest, welke het bestuur toch op een of anderen maatregel had moeten doen bedacht zijn tot herstel van den handel. Voorts is eene belasting op de inkomsten ingevoerd, en er werd een overschot van een half mill. beloofd, doch het werkelijk resultaat is geweest een te kort van 2½ millioen. Hoe kan die uitslag worden verbeterd? Vooreerst door de behoorlijke toepassing van de beginsel van vrijen handel; ten ander door eene aanzienlijke vermindering van de militaire magt, bij het eindigen van de oorlogen in Azie. Deze hulpbron heeft men echter gestopt, doordien men niet die staatkunde heeft aangenomen, welke het binnenland rustig kon houden. In Walliz is de anders zoo kalme bevolking tot opentlijken tegenstand overgeslagen. Maar eene zaak van grooter gewigt was de staat van Ierland. De groote meerderheid der ieren werd gezind om de unie te verbreken, onder den invloed van redevoeringen, die hen tegen dit land opzetteden. De heer O'Connell was zeker magtig, maar vooral omdat het bestuur de zaken van Ierland aan zich zelve overliet. Hij, Lord J. Russell, meende dat de Unie geen gevaar behoefde te loopen, mits men de Iersche grieven behoorlijk onderzocht. Hij beschouwde de volksvergaderingen in Ierland niet als wettig; maar hij twijfelde, of men ze goede vrucht had kunnen tegengaan. Het afzetten van eenige regters zou ze echter niet stuiten; dat had alleen verbittering ten gevolge gehad; en indien men de volksvergaderingen door gewapende magt uit een wilde drijven, zou dit een staat van zaken, met regeringloosheid overeenkomende, voortbrengen. De heer O'Connell had met eene vergadering gedreigd, die, zonder nog de wetten te schenden, zoo goed als eene wetgeving zou zijn. Was de regering hierop voorbereid? Of zou zij alleen geweld bezigen, zonder herstel der grieven te beproeven? Zou de geest van misnoegen door zoodanige gewelddadige staatkunde niet toenemen? Hij wilde toonen, dat het parlement ook waarlijk Ierland vertegenwoordigde. Bij elk ander stelsel zou Engeland, in zijne betrekkingen met vreemde staten, in Ierland eene oorzaak van zwakheid vinden, in plaats van kracht. Sir R. Peel had ongetwijfeld het vertrouwen van de meerderheid des volks voor zich, maar om zijn bestuur werkelijk te verzekeren, moest hij maatregelen nemen voor het welzijn en de bevrediging van Ierland. Indien het bewind tusschen die meening en zijne tegenwoordige weifelde, dan zou het een voorwerp van duurzaam leed zijn, dat het lot van een groot volk aan zulke handen was toevertrouwd.

Sir R. Peel meende, dat, indien de regering zoo schuldig was, als de vorige spreker meende, hij wel een bepaalder voorstel tot gisping had mogen doen. Het bewind had gepoogd de wetgeving te verbeteren, de weldaden van het onderwijs te verbreiden en andere maatregelen van algemeen nut te nemen. Dat er niet meerdere hun beslag hadden gekregen, was het gevolg daarvan, dat men door nuttelooze wederstreving den voortgang van publieke aangelegenheden belemmerde. Zoo waren er aan de Iersche wapenwet zeventien zittingen besteed. Aanvankelijk scheen het Huis gunstig te denken over de voordragt des bewinds nopens het onderwijs; later was het tot andere gedachten gekomen.

Wat de buitenlandsche staatkunde aangaat, de tijd zou komen, dat de regering hare handelwijs omtrent &c. einde zou blootleggen. Overigens had het vorige bestuur de zaken van Indie en China in eenen zeer onvoldoenden staat gelaten. De minister moest den tegenwoordigen staat des handels met de Vereenigde Staten [illegible], doch die handel was altijd aan groote dobberingen onderworpen geweest. De jongste vermindering van regten op Amerikaansche producten had geene daarmede overeenkomstige verminderingen van de zijde der Ver. Staten ondervonden; integendeel waren de eerste door dat hoog Amerikaansch tarief gevolgd, hetwelk de hoofdoorzaak van de afneming van den Britschen uitvoer is geweest. Intusschen hadden zich in de laatste zes maanden eenige gunstige verschijnselen in sommige gewigtige takken van nijverheid vertoond.

Wat de finantien betreft, de oorzaak van het beweerde te-kort was, dat, toen de staten opgemaakt werden, een aanzienlijk bedrag van de belasting op de inkomsten niet was ontvangen. De werking van het tarief zou gunstig bevonden worden, en waarschijnlijk ook de verlaging van de regten op het hout.

Wat aanbelangt de bewegingen in Wallis, die waren niet aan het bewind te wijten. Onder de vorige ministers hadden er te Newport geduchte bewegingen plaats gehad.

De tegenwoordige bewindslieden hadden echter geenerlei maatregel van voorzorg nagelaten, en ook zij hoopten nu volle medewerking in het parlement te vinden, tot stuiting van ongeregeldheden, gelijk zij die verleend hadden, toen zij in oppositie waren.

En nu, betreffende Ierland; de staatkunde der regering hieromtrent was laatstelijk ten volle ontwikkeld. Zij had verklaard dat zij geene middelen ongebruikt zou laten, om de unie te behouden, maar dat zij aan zich de keuze van den tijd wilde houden, wanneer zij maatregelen nopens Ierland aan het Parlement wilde voorstaan. De bedachtzaamheid der ministers ten deze had, geloofde hij, algemeene goedkeuring verworven; alleen de afzetting van eenige regters was niet zoo gunstig ontvangen, doch hij meende ten onregte. In de bijzonderheden der Iersche aangelegenheden wilde de minister zich thans niet inlaten. Hij gaf toe, dat de regering er niet in geslaagd was eene partij te bevredigen, en dat zij het vertrouwen van eene andere verloren had; doch zij had zich voorgesteld onpartijdiglijk te werk te gaan, en hij vertrouwde, dat zij beloond zou worden door de eindelijke wederkeering tot rust van Ierland. Het huis zoude de moeijelijkheden niet vergeten hebben, waarin hij en zijne ambtgenooten het land, bij hunne aankomst, vonden. In de buitenlandsche aangelegenheden, in de geldmiddelen, in den handel had de regering alle pogingen ten beste gedaan, en hare pogingen begonnen eene goede uitkomst te erlangen. Hij hoopte dan ook, dat zij het vertrouwen harer vrienden niet had verbeurd.

Lord Howick zag den staat des lands zeer duister in. Hij ontzeide den minister de noodige klem. De ministers konden kwalijk over gebrek aan tijd ter behandeling van de regerings-voordragten klagen; want er was wel veel over beraadslaagd, daarentegen was de oude gewoonte om over verzoekschriften te spreken afgeschaft.

De heer Hume klaagde er over, dat in deze zitting eigenlijk niets gedaan was. Hij drong op vermindering van lasten aan.

Nog verschillende sprekers lieten zich hooren. De heer Roche vroeg onder anderen, waarom men de Iersche wapenwet niet had ingetrokken, daar de Iersche leden er zoo eenstemmig tegen waren. Hij vroeg Lord J. Russell ook waarom de Iersche volksvergaderingen onwettig waren, daar zij in talrijkheid en doel toch eigenlijk overeenkwamen met de vergaderingen voor de hervorming in Engeland.

Lord J. Russell wijzigde zijne meening in zoo verre, dat *eenige* der volksvergaderingen in Ierland onwettig waren.

Lord Palmerston ondersteunde de eerste rede van laatstgemelden spreker ten krachtigste. Dat de Whigs met een te-kort moesten worstelen, liet zich verklaren, omdat zij geene nieuwe belastingen wilden opleggen; doch welke verschooning hadden de tegenwoordige ministers, die de belasting op de inkomsten doorgezet en de schadevergoeding uit China ontvangen hadden. De afzetting van de Iersche regters keurde hij ten hoogste af, zoolang niet bewezen was, dat de vergaderingen onwettig waren.

En wat de buitenlandsche aangelegenheden betreft, daarover klaagde hij schamper. Als men vroeger wilde weten wat Engeland voornemens was te doen, dan zag men naar Downingstreet om; maar nu moest men omzien naar Parijs, of Weenen, of Petersburg — overal elders behalve in Londen. De regering had de ware staatkunde omgekeerd; zij had alle inschikkelijkheid naar buiten betoond, waar zij zich had moeten verzetten, en zij verzette zich binnen 's lands, waar zij had moeten toegeven. Wat Turkije aanbelangt, het moest nog bewezen worden of de tusschenkomst van Rusland in deszelfs aangelegenheden met de regten van Turkije als onafhankelijken staat overeenkwam. En wat Spanje aangaat, deszelfs onafhankelijkheid is van het hoogste gewigt voor dit land, uit een staatkundig en een handelmatig opzigt. Engeland had Spanje's onafhankelijkheid gegrondvest. En wat heeft er nu dezer dagen in dat land plaats gehad? Hij, de spreker, oordeelde slechts naar die inlichtingen, welke in ieders magt waren; hij zoude niet zeggen wat hij dacht dat van het gebeurde het gevolg zou zijn; maar dit mogt hij zeggen, dat eene militaire omwenteling in Spanje had plaats gehad, strekkende tot omverwerping van den regent, die grondwettig door de Cortes van Spanje is benoemd. Gansch Europa gelooft, dat die omwenteling is tot stand gebragt door aanstoking en geld uit Parijs. Dit althans wordt niet ontkend in de Fransche dagbladen, dat, toen de tijding van de jongste gebeurtenissen in Parijs kwam, de minister van buitenlandsche zaken in het paleis van Koningin Christina binnenstortte, om haar met de overwinning geluk te wenschen, die zij en Frankrijk hadden behaald. Men verhaalt ons ook, hoe een Fransch prins zich bij die gelegenheid heeft gedragen, en zich in het Spaansch tot de aanwezigen uitgelaten heeft. Lord Palmerston vroeg of men eenen Franschen prins op den Spaanschen troon zal zien en of dus het werk vernield zal worden, dat de staatkunde van Engeland gedurende eeuwen heeft opgebouwd, en wel door maatregelen, die alleen door de zwakheid en besluiteloosheid van het Engelsch bewind zijn mogelijk geweest! (*Toejuichingen*). De zaak is van het hoogste gewigt. Niet de opregtheid van gevoelens, maar de bekwaamheid der ministers betwijfelde hij. Deze hadden gezegd, dat, indien de regent afstand moest doen, hij dit in den vorm, op wettige wijze zou doen, wat is daarvan geworden? Alle Britsche belangen in Spanje waren aan Frankrijk prijs gegeven. Het tegenwoordig bewind heeft die gebeurtenissen grootelijks tot zijnen laste. Dat bewind heeft den regent aangeraden de onbehoorlijke vorderingen van Frankrijk bij de zending van graaf Salvandy in te willigen. Dat was een groot slag van des regentes gezag. Toen kwamen de gebeurtenissen van Barcelona. Geheel Europa weet, dat de Fransche consul daaraan deel nam, hetgeen de Spaansche regering gewettigd zou hebben zijn *Exequatur* in te trekken, en hem zijne betrekking te doen nederleggen; doch de Britsche ministers raadden den regent niet alzoo te handelen, maar toe te geven. Dat was een andere slag voor des regentes gezag. De eenige mogendheid in Europa, waar de regent kon naar omzien, was Engeland. Oostenrijk, Rusland en Pruisen hebben met de koningin van Spanje geene staatkundige betrekkingen hernieuwd. Wij (de vorige ministers) deden het mogelijk om hen hiertoe over te halen en meenden hierin bijkans geslaagd te zijn. Het tegenwoordig bewind verhoovaardigde zich, dat het meer dan wij het vertrouwen van die mogendheden bezat, en het heeft in dit opzigt toch niet kunnen slagen. Naar Frankrijk kon de regent niet omzien. Frankrijk was kennelijk ongunstig jegens hem gezind. Alleen uit de zedelijke ondersteuning van Engeland kon hij kracht putten, die ondersteuning is hem niet verleend, en het gevolg er van is, dat hij is gevallen.

Lord Palmerston eindigde met de ministers na zulk een misslag in de buitl. staatkunde en bij al de moeijelijkheden binnen 's lands als half gevallen te beschouwen. Hij bezwoer hen, in den hagchelijken toestand, waarin het land zich thans bevond het parlement niet uit een te doen gaan, zonder een krachtigen maatregel voor te slaan, om het land tot dien staat van rust weder te brengen, waarin zij het twee jaren geleden hebben ontvangen. (*Luide toejuichingen*).

Lord Standley antwoordde op deze krachtige rede. Hij meende dat Frankrijk nu, gelijk te voren Lord Palmerston's *bête noire* was; beweerde, dat alle mogelijke ondersteuning aan den regent was verleend, en eindigde met te zeggen, dat, wat eenige verandering van ministers betrof, indien de hoop deswege gevestigd was op eenig beweerd verschil in het kabinet, dit ongegrond was.

Na nog eenige leden gehoord te hebben, werd deze belangrijke beraadslaging gesloten.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.